

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande

N:o 3/-28 i anledning av Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till lag, innefattande resereglemente för tjänstemän och befattningshavare vid Ålands landskapsförvaltning.

N:o 3/-28.

Enär Landstinget överlämnat Landskapsnämndens ovannämnda lagförslag till Finans- och Ekonomiutskottets behandling, får Utskottet i avseende å utlåtande över förslaget vördsammast framhålla följande.

Det resereglemente Landstinget den 16 september 1922 antagit att gälla för tjänstemän och betjante vid Ålands landskapsförvaltning och vilket emanerat den 29 maj samma år, hade synbarligen tillkommit och avfattats med ledning av för tiden i riket gällande enhanda reglemente av den 20 december 1917. Men från nämnda landskapslag hade likväl uteslutits särskilda detaljerande stadganden, vilka sannolikt för tiden, då självförvaltningen icke helt kunde överblickas, icke ansetts nödvändiga för landskapets befattningshavares vidkommande. Emellertid har erfarenheten under de gångna åren ådagalagt, att landskapslagens bestämmelser uti oförmålt hänseende varit bristfälliga, varför Landskapsnämndens åtgärd att till Landstingets handläggning och avgörande insända förevarande lagförslag, vari ingående upptagits de normer, som beträffande resekostnadsersättningen för rikets tjänstemän och befattningshavare, i stöd av förordningen av den 27 januari 1928, för närvarande äro gällande, måste hälsas med tillfredsställelse av alla i landskapets tjänst varande eller dess säfskilda uppdrag ombetrodda personer samt jämväl på grund därav, att förslaget innebär en utveckling med avseende å likställigheten mellan landskapets och statens tjänare, även av Landstinget torde böra fullt beaktas.

Emot Landskapsnämndens förslag har Utskottet icke funnit skäl föreligga för framställandet av några principiella anmärkningar, utan förefaller det Utskottet, som om förslaget väl sammangår med rikets resereglemente och motsvarar landskapets befattningshavares rättvisliga anspråk på ersättning för tjänsteresor. En mindre anmärkning har Utskottet dock trobb sig böra framställa mot innehållet av sista momentet i § 7 av Landskapsnämndens förslag. Emedan sagda lagrum

fastställer avlöningens storlek i enlighet med landskapets lönelag som grund/
 för hänförendet av tjänsteman och befattningshavare till klass i rese-
 reglementet, borde den Landskapsnämnden åliggande skyldigheten uti
 sista momentet av paragrafen endast hänföra sig till de personer, vil-
 ka äga utbekomma reseersättning enligt mom. 4 och 5 av ifrågavarande
 lagrum, angående vilka måhända någon gång osäkerhet kan uppstå beträf-
 fande subsumerandet under klass, vadan Utskottet formulerat momentet
 sålunda: "Det ankommer å Landskapsnämnden att hänföra uti mom. 4
 och 5 nämnda innehavare av landskapets" o. s. v.

I stöd av Landskapsnämndens framställning och Utskottets motivering
 får Utskottet värdsammast föreslå,

att Landstinget ville antaga nedan-
 stående lagförslag.

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting
 antagit nedanstående

L a g ,

innefattande resereglemente för tjänstemän och befattningshavare vid
 Ålands landskapsförvaltning.

§ 1.

För resor och förrättningar i landskapets ärenden skall resekost-
 nadsersättning och dagtraktamente erläggas enligt i denna lag stad-
 gade grunder.

Har för innehavare av tjänst eller befattning i landskapets utgifts-
 stat anvisats en särskild ersättning i ett för allt för med tjänsten
 eller befattningen förenade resor, är han icke berättigad till annan
 ersättning för sådana resor.

§ 2.

Innehavare av tjänst eller befattning, som för resa i tjänsteären-
 den kostnadsfritt begagnar sig av fortskaffningsmedel, som tillhör
 eller förhyrts av landskapet, är ej berättigad att för sagda resa er-
 hålla ersättning för resekostnad, utan endast dagtraktamente.

§ 3.

Om förrättningsman för annat landskapets uppdrag uppehåller sig å
 förrättningsstället, njute han ej resekostnadsersättning för resa dit.
 Dylik ersättning må ej heller beräknas för resa från förrättningsstäl-

let, ifall förrättningsmannen efter förrättningens slut på grund av landskapets uppdrag kvarstannar å nämnda ställe.

Där under resa till eller från förrättningsställe avväg tages eller uppehåll sker för enskild angelägenhet, skall ersättning för resekostnad och dagtraktamente beräknas, såsom om resan direkte fortgått.

§ 4.

Är avståndet mellan innehavares av landskapets tjänst eller befattning bonings- eller tjänstgöringsort och förrättningsstället kortare än fem kilometer, erlägges ej dagtraktamente för förrättningen, och där avståndet är kortare än en kilometer, ej heller ersättning före resekostnad.

Uppehåller sig innehavare av tjänst eller befattning under förrättningsresa i tillfällig bostad, tillkommer honom icke ersättning för färden till och från förrättningsstället, då detta är närmare än en kilometer från nämnda bostad.

§ 5.

Resekostnadsersättning utgår enligt följande grunder:

F ö r s t a k l a s s e n:

Resa med skjuts: författningsenlig skjutslega för en häst eller automobil.

Resa med automobil i turtrafik: avgift för en plats enligt fastställd taxa.

Resa på fartyg: avgift för en plats i första klass.

Resa på järnväg: avgift för en plats i andra klass.

Dagtraktamente: 75 mark.

A n d r a k l a s s e n:

Resa med skjuts: författningsenlig skjutslega för en häst eller automobil.

Resa med automobil i turtrafik: avgift för en plats enligt fastställd taxa.

Resa på fartyg: avgift för en plats i andra klass eller salongsplats.

Resa på järnväg: avgift för en plats i tredje klass.

Dagtraktamente: 50 mark.

För de utgifter den resande fått vidkännas för transport av oundgängliga reseffekter tillkommer honom ersättning enligt specificerad räkning.

§ 6.

Dagtraktamente får beräknas till förhöjt belopp:

i stad med 50 % samt i köping och samhälle med sammanträngd befolkning 25 %, dock med iakttagande av vad i resereglementets § 9 stadgas angående nedsättning av dagtraktamentet för kortare resor.

§ 7.

Till första klassen räknas:

Innehavare av tjänster eller befattningar, vilka äro hänfödda till I - X avlöningsklasserna enligt landskapslagen angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och befattningar.

Till andra klassen räknas:

Innehavare av tjänster eller befattningar, vilka äro hänfödda till XI - XXVI avlöningsklasserna enligt avlöningslagen.

Med avseende å innehavare av tjänst eller befattning, som åtnjuter avlöning på grund av avtal, är gällande vad i det ingångna avtalet förutsättes.

Befattningshavare, som icke åtnjuter grundlön, och med avseende å avlöningen ej heller kan anses anställd vara på grund av avtal, räknas till samma klass som den innehavare av till avlöningsklass hänförd till tjänst eller befattning, vars grundlön hans löneförmåner närmast motsvara.

Innehavare av tjänst eller befattning, som i anseende till tjänsten eller befattningen åtföljande särskilda löneförmåner är hänförd till lägre avlöningsklass än den han annars borde tillhöra eller alls icke uppbär lön av landskapet, räknas till den reseklass, som motsvaras tjänstens eller befattningens art.

Det ankommer å landskapsnämnden att hänföra uti mom. 4 och 5 nämnda innehavare av landskapets tjänster och befattningar till de klasser, enligt vilka resekostnadsersättning och dagtraktamente på grund av denna lag utgå.

§ 8.

Resekostnadsersättning och dagtraktamente utgår efter den tjänst eller befattning, i vars utövning förrättningen äger rum.

Den, som förordnats att förestå annan tjänst eller befattning eller att verkställa förrättning, som eljest tillkommer annan, erhåller, där ej annorlunda förordnas, ersättning och dagtraktamente efter den klass,

vertill den handhavda tjänsten eller befattningen hänförs.

Verkställer någon förrättning, som icke hör till viss tjänst eller befattning, erhåller han ersättning och dagtraktamente efter den klass, vertill hans tjänst eller befattning hör, eller, såvida han ej innehar tjänst eller befattning, enligt den klass, till vilken han närmast är att hänföra.

§ 9.

För tjänsteresa, som varat kortare tid än sex timmar, erlägges icke dagtraktamente, utan endast resekostnadsersättning.

Ifall tjänsteresa slutföres samma dag den påbörjats och ej tagit mer än 12 timmar i anspråk eller om densamma slutföres dagen därpå utan att hava tagit mer än 24 timmar i anspråk, utgår dagtraktamentet med 25 procents nedsättning.

§ 10.

Resekostnadsersättning utgår efter det eller de sätt att färdas, eller vid resa med fartyg eller på järnväg, efter den klass, som i verkligheten begagnats, dock att ersättningen ej må beräknas till högre belopp än som skulle utgått, om förrättningsmannen begagnat sig av den väg och det färd sätt, som med hänsyn till resekostnad och dagtraktamente hade blivit billigast. Har av särskilt tjänsteuppdrag eller annan tvingande orsak dyrare färd sätt påkallats, bör skälet därtill i reseräkningen utläggas.

Om tur- och retur- eller annan rabatterad biljett kunnat för resan begagnas och sådant låtit sig på förhand beräkna, må reseersättningen icke utgå med högre belopp än sådan biljett betingat.

Har förrättningsman att verkställa flere förrättningar, böra de och de därav föranledda resorna så anordnas, att därigenom största möjliga besparing i resekostnad och dagtraktamente ernås.

§ 11.

Har vid resa på järnväg plats i sovvagn under minst fyra timmar mellan klockan 10 på aftonen och klockan 7 på morgonen begagnats, ersättes den avgift sådan plats betingat, dock ej med högre belopp än för en sovplats i den vagnsklass, för vilken resekostnadsersättningen utgår.

Där å bantåg särskild platsbiljett skall lösas, får jämväl härför ersättning beräknas.

§ 12.

Har innehavare av tjänst eller befattning fått vidkännas särskild kostnad för transport av arbetsredskap eller dylikt, som han varit tvungen att för förrättnings verkställande medföra, tillkommer honom ersättning jämväl för den frakt han för dem erlagt.

§ 13.

För resa å ort, varest icke något av de i § 5 omförmälda fortskaffningsmedel finnes att tillgå, utan färden måste verkställas i båt, till häst, eller annorledes, äger den resande, såvitt icke annorlunda bestämts, bekomma reseersättning enligt gällande taxa eller, där sådan ej finnes, såsom för hästskjuts. Har den resande vid sådan färd bevisligen nödgats vidkännas kostnad till avsevärt större belopp än nu är sagt, må han undfå skulig ersättning därför.

Har den resande nödgats företaga särskild resa för erhållande av natthärbärge, tillkommer honom härför resekostnadsersättning, dock ej utöver 50 % av enkelt dagtraktamente.

Ej må landskapet påföras ersättning för enligt vederbörligen fastställd taxa utgående hyrkusk- eller automobillega, som erlagts för färd inom stads, köpings eller samhälles med sammanträngd befolkning planerade område.

§ 14.

Dagtraktamente utgår för varje från klockan tolv på natten räknat dygn, som helt och hållet eller delvis använts till resa eller förrättning eller bäggedera, dock med iakttagande av föreskriften i § 9.

§ 15.

Skulle under resa uppehåll inträffa till följd av naturhinder, olycksfall eller sjukdom, må, därest hindret till sin beskaffenhet befinnes giltigt, dagtraktamente utgå även för den tid uppehållet varat, dock ej utöver 14 dagar.

§ 16.

Räkning å ersättning för resekostnad och dagtraktamente skall innefatta ej mindre underrättelse om resans ändamål samt upplysning, huruvida förrättningen skett på grund av gällande reglemente eller efter särskilt förordnande, vilket senare bör räkningen biläggas, än även uppgift å fortskaffningssätt samt å de dagar och, i mån av behov, timmar, under vilka förrättningen och resorna ägt rum; och bör tillika i räkningen för varje dag särskilt upptagas därunder verkställda resor och förrättningar.

§ 17.

Räkning för resekostnadsersättning och dagtraktamente skall, där ej laga förfall föreligger, till landskapsnämnden inlämnas inom tre månader efter det resan eller förrättningen slutförts, vid äventyr att rättigheten till gottgörelse av landskapet förverkas.

§ 18.

Genom denna lag upphävas Ålands landstings beslut om antagande av resereglemente för tjänstemän och betjante vid Ålands landskapsförvaltning, utfärdat den 29 maj 1923, samt Ålands landstings beslut angående ändring av § 12 uti sagda landskapslag, utfärdat den 20 februari 1926".

Mariehamn, den 22 februari 1928.

På Finans- och Ekonomiutskottets vägnar:

Oscar Bomanson

Maurice Bräuer

Uti ärendets behandling hava deltagit ordföranden Bomanson, vice-ordföranden Jansson, samt ledamöterna Blomroos, Carlson och Törnroos ävensom suppleanterna Åkerfelt och J.A. Sjöblom.